

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Agens De Rebus Ecclesiæ Sacris, & profanis, earumque usu, acquisitione,
conservatione, & alienatione

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

§. 4. Qua res præscribi possint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61834)

§. IV.

Quæ res præscribi possint.

I. **U**sucapiuntur & præscribuntur res omnes corporales, sive ex mobilibus sive immobilibus sint: illæ quidem per triennium, hæc verò per longi temporis possessionem. *Instit. de usucap. §. 1.* Incorporales quoque ut superius diximus; nisi aliqua lege, aut speciali ratione earum usucapio & præscriptio impediatur. Prohibentur autem

1. Res usibus publicis addictæ, ut forum, theatrum, via publica, & similia. *l. usucapionem ff. hoc tit. l. præscriptio C. de opere pub. l. diligenter C. de aquæ ductu.* Et obtinet hoc quamvis populus, & civitas prænominatis locis non utatur.

2. Res sacræ & religiosæ, loca & jura Ecclesiastica *Instit. de usucap. §. 1.* quia ejusmodi res à commercio hominum sejunctæ sunt. Si autem contingat ex sacra re profanam fieri, puta hostium improbitate, usucapi poterit *cum loca ff. de relig. & sumpt. fun.* Jura Ecclesiæ idè Laici non præscribunt, quia illa possidere nequeunt. *c. causam de præscript. Zypaus l. 1. de jurisdic. Eccles. c. 37.*

3. Jus decimarum post Concil. Later. à Laico non potest præscribi propter eandem causam. *c. cit. causam* Jus patronatus verò in Ecclesia non libera, sed jure patronatus grava: à alius contra alium præscribere potest spatio annorum 40. *Generali. c. querelam de elect. in 6. & c. consultationibus de jure patron. v. Barbof. in c. Cura de jure patron.*

4. Licet titulus beneficii Ecclesiastici non præscribatur, ut §. 2. n. 17. diximus

possessor tamè adversus eum, qui verum titulum habet, tempore ordinario præscribere potest. *Glo. in c. conting. de dolo, & contum. Panor. ib.* Requiritur autem in hac præscriptione bona fides, & titulus coloratus, seu verosimilis. *Cov. in reg. possess. par. 2. §. 10. n. 9. Balb. de præscr. par. 3. q. 10.*

5. Contra obedientiam Superioribus debitam, visitationem, & procuracionem, quæ ratione visitationis competit, nulla præscriptio vires habet. *c. cum non liceat h. t. Con. Tr. s. 24. c. 3. de reform.* Fieri nihilominus potest, ut jus visitandi à Capitulo contra Episcopum præscribatur, secundum doctrinam *Azor part. 2. l. 3. c. 40. q. 8 & part. III. l. 1. c. 20.*

6. Res indivisè communis pluribus ab uno sociorum non præscribitur. *l. communem ff. quemadm. servitus amitt. v. Boer. Decis. 58.* Denique non præscribuntur, quæ meræ facultatis sunt, ut fœsus explicat. *Gaill. l. 2. obs. 18. de reliquis v. supra §. 2. Tusch. concl. 534.*

§. V.

Quando dicatur præscriptio non procedere, dormire, & interrumpi.

I. **N**on procedere præscriptionem dicimus, quando ob impedimentum aliquod non incipit, vel non potest incipere. Hujus quatuor modi inveniuntur. *Primus*, si desit possessio civilis. Sola enim naturalis minime sufficit. *l. sine Possess. ff. de usus Thol. l. 40. c. 4.* *Secundus*, si titulus desit, ut non potest inchoari præscriptio, nisi tricennalis, & quæ illà major. *Tertius*, si bona fides absit, ut ex dd. §. 3. liquet. *Quartus*, si res prohibita sit alienari, ejusmodi est fundus dotalis, legatum, fideicommissum, bona adventitia filii,